

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

ตุ๊กตาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่ควรอนุรักษ์ สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตความเป็นอยู่ ประเพณี วัฒนธรรมของคนไทย ทำให้ตุ๊กตาไทยสามารถทำหน้าที่เป็นทูตสันถวไมตรีในการช่วย เสริมสร้างมิตรภาพระหว่างประเทศและเผยแพร่วัฒนธรรมไทยให้โลกได้รู้จัก สามารถนำไป ตกแต่งประดับบ้าน เป็นของขวัญของที่ระลึก หรือเป็นอุปกรณ์การสอนวรรณคดี และวัฒนธรรม ไทยโดยให้ทั้งความรู้และความสุข ดังนั้นรัฐบาลจึงได้สนับสนุนช่างฝีมือไทยในการผลิตงาน หัตถกรรมที่แสดงถึงศิลปะวัฒนธรรมประจำชาติ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ

การศึกษารั้วนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตตุ๊กตาไทย ของศูนย์ผลิตตุ๊กตาเชียงใหม่ บ้านดงจีเหล็ก ตำบลมะขามหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ทำการวิเคราะห์ ประเมินผลจากการลงทุนผลิตตุ๊กตาไทย เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจ หรือผู้ที่สนใจ ลงทุน

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกโดยสัมภาษณ์ประธานศูนย์ผลิต ตุ๊กตาเชียงใหม่ พนักงานการตลาด หัวหน้าโรงงาน และคนงานของศูนย์ผลิตตุ๊กตาเชียงใหม่ ข้อมูล ที่ได้เป็นข้อมูลจริง วิเคราะห์ ประเมินผลการลงทุนผลิตตุ๊กตาจำแนกตามชนิดและขนาด

จากการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตตุ๊กตาไทยของศูนย์ผลิตตุ๊กตาเชียงใหม่ บ้านดงจีเหล็ก ตำบลมะขามหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ พบข้อมูลดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของศูนย์ผลิตตุ๊กตาเชียงใหม่

ศูนย์ผลิตตุ๊กตาเชียงใหม่ เป็นแหล่งผลิตตุ๊กตาฝีมือที่ใหญ่ที่สุดในภาคเหนือ และได้ผลิต ตุ๊กตามานานกว่า 50 ปี โดยเริ่มจากการผลิตภายในครอบครัวบุญประครอง และได้มีการสืบทอด กิจการงานฝีมือให้ลูกหลาน

เมื่อปี พ.ศ. 2536 คุณยุทธนา บุญประครองได้จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ทุนจดทะเบียน 200,000 บาท หลังจากนั้นได้ขยายการประดิษฐ์จากตุ๊กตาผ้าไปสู่งานผลิตตุ๊กตาเซรามิค และพอร์ซเลน

ปัจจุบันได้มีการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบให้มีความทันสมัย และพัฒนาเทคโนโลยีในการ ผลิตให้มีคุณภาพ รวดเร็ว ทันตามความต้องการของลูกค้า

การผลิตตุ๊กตาของศูนย์ผลิตตุ๊กตาเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ตุ๊กตาพอร์ซเลน ตุ๊กตาเซรามิก และตุ๊กตาผ้าอัด แต่ละประเภทมี 3 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ปริมาณการผลิตตุ๊กตาผ้าอัด คิดเป็นร้อยละ 47 ตุ๊กตาเซรามิก คิดเป็นร้อยละ 28 ตุ๊กตาพอร์ซเลน คิดเป็นร้อยละ 25

ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตตุ๊กตาไทย

การผลิตตุ๊กตาของศูนย์ผลิตตุ๊กตาเชียงใหม่ บ้านดงขี้เหล็ก ตำบลมะขามหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ มีต้นทุนที่เกิดขึ้น ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการลงทุน ต้นทุนด้านการผลิต ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร ซึ่งแตกต่างกันไปตามชนิดและขนาดของตุ๊กตา ต้นทุนการผลิตรวมต่อหน่วยของตุ๊กตาพอร์ซเลนขนาดเล็กเท่ากับ 315 บาทต่อตัว ขนาดกลาง เท่ากับ 349 บาทต่อตัว ขนาดใหญ่ เท่ากับ 410 บาทต่อตัว ตุ๊กตาเซรามิกขนาดเล็ก เท่ากับ 152 บาทต่อตัว ขนาดกลาง เท่ากับ 163 บาทต่อตัว ขนาดใหญ่ เท่ากับ 184 บาทต่อตัว ตุ๊กตาผ้าอัดขนาดเล็ก เท่ากับ 150 บาทต่อตัว ขนาดกลาง เท่ากับ 163 บาทต่อตัว ขนาดใหญ่ เท่ากับ 186 บาทต่อตัว

ราคาขายของตุ๊กตาแต่ละขนาด คือ ตุ๊กตาพอร์ซเลนขนาดเล็ก เท่ากับ 350 บาทต่อตัว ขนาดกลาง เท่ากับ 450 บาทต่อตัว ขนาดใหญ่ เท่ากับ 600 บาทต่อตัว ตุ๊กตาเซรามิก ขนาดเล็ก เท่ากับ 170 บาทต่อตัว ขนาดกลาง เท่ากับ 250 บาทต่อตัว ขนาดใหญ่ เท่ากับ 350 บาทต่อตัว ตุ๊กตาผ้าอัด ขนาดเล็ก เท่ากับ 170 บาทต่อตัว ขนาดกลาง เท่ากับ 250 บาทต่อตัว ขนาดใหญ่ เท่ากับ 350 บาทต่อตัว

ความสามารถในการทำกำไรของตุ๊กตาแต่ละขนาด คือ ตุ๊กตาพอร์ซเลนขนาดเล็ก เท่ากับ 26,445 บาทต่อปี ขนาดกลาง เท่ากับ 80,841 บาทต่อปี ขนาดใหญ่ เท่ากับ 133,296 บาทต่อปี ตุ๊กตาเซรามิกขนาดเล็ก เท่ากับ 21,950 บาทต่อปี ขนาดกลาง เท่ากับ 68,763 บาทต่อปี ขนาดใหญ่ เท่ากับ 131,481 บาทต่อปี ตุ๊กตาผ้าอัดขนาดเล็ก เท่ากับ 23,458 บาทต่อปี ขนาดกลาง เท่ากับ 110,680 บาทต่อปี ขนาดใหญ่ เท่ากับ 312,008 บาทต่อปี

อัตรากำไรต่อต้นทุนของตุ๊กตาพอร์ซเลนขนาดเล็ก เท่ากับ ร้อยละ 11.20 ขนาดกลาง เท่ากับ ร้อยละ 28.95 ขนาดใหญ่ เท่ากับ ร้อยละ 46.49 ตุ๊กตาเซรามิกขนาดเล็ก เท่ากับ ร้อยละ 12.05 ขนาดกลาง เท่ากับ ร้อยละ 53.41 ขนาดใหญ่เท่ากับร้อยละ 89.79 ตุ๊กตาผ้าอัดขนาดเล็ก เท่ากับ ร้อยละ 12.99 ขนาดกลาง เท่ากับ ร้อยละ 53.64 ขนาดใหญ่ เท่ากับ ร้อยละ 88.38

อัตรากำไรต่อค่าขายของตุ๊กตาพอร์ซเลนขนาดเล็ก เท่ากับ ร้อยละ 10.07 ขนาดกลาง เท่ากับ ร้อยละ 22.45 ขนาดใหญ่ เท่ากับร้อยละ 31.73 ตุ๊กตาเซรามิกขนาดเล็ก เท่ากับ ร้อยละ 10.75 ขนาด

กลาง เท่ากับ ร้อยละ 34.81 ขนาดใหญ่เท่ากับ ร้อยละ 47.31 ตุ๊กตาผ้าอัดขนาดเล็ก เท่ากับ ร้อยละ 11.49 ขนาดกลาง เท่ากับ ร้อยละ 34.91 ขนาดใหญ่เท่ากับ ร้อยละ 46.91

อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของตุ๊กตาพอร์ซเลน เท่ากับ ร้อยละ 9.24 ตุ๊กตาเซรามิก เท่ากับ ร้อยละ 8.76 ตุ๊กตาผ้าอัด เท่ากับ ร้อยละ 11.08

ข้อจำกัดของการศึกษา

1. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาสถานประกอบการเพียงแห่งเดียว ต้นทุนและผลตอบแทนที่ได้ขึ้นอยู่กับทำให้สัมภาษณ์ และผลของการสัมภาษณ์ หากข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกับความเป็นจริง จะทำให้ต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำการศึกษาครั้งนี้คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง
2. ระยะเวลาในการศึกษาอยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2547 หากระยะเวลาเปลี่ยนแปลงไปอาจมีผลต่อต้นทุนและผลตอบแทนที่ได้รับจากการศึกษา ซึ่งได้แก่ ต้นทุนวัตถุดิบที่อาจจะสูงขึ้นเมื่อมีการนำมาใช้มาก อัตราค่าแรงงาน และสถานะเศรษฐกิจ

ข้อเสนอแนะ

1. แนวโน้มตลาดต่างประเทศนั้นมีปริมาณลดลง เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก ดังนั้นรัฐบาลควรสนับสนุนด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทยให้เป็นที่รู้จัก ขยายตลาดต่างประเทศให้กว้างขวางขึ้น
2. ตลาดในประเทศนั้นมีปริมาณน้อยเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ และสินค้าประเภทตุ๊กตาเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวันน้อยหรือไม่จำเป็นเลย ดังนั้นรัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการใช้สินค้าที่แสดงให้เห็นเอกลักษณ์ความเป็นไทย เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศแทนสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ
3. ด้านเงินทุน รัฐบาลควรสนับสนุนด้านเงินทุน เนื่องจากการผลิตตุ๊กตาเป็นงานหัตถกรรมงานฝีมือที่ต้องใช้ความละเอียด และเวลานาน ทำให้ผลผลิตต่อวันต่ำ ประกอบกับการลงทุนค่อนข้างสูง ทำให้ศักยภาพในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดทำได้ช้า และทำให้ไม่สามารถขยายกำลังการผลิตได้